

”مینی بچی - تمہارا لُو ایک باپ سین ہٹ کیونک تمہیں بیحد کا

ورثا ملتا ہٹ، تہ پیار سین کھتی ہو، میرا بابا“

پرشن :- کسی پی دیہ ڈاری منش کی بول کی پیت باپ سین نہین کی جا سکتی
ہٹ، کیون؟

اُتر :- کیونک باپ کا ایک ایک بول مہاواکیہ ہٹ، جن مہاواکیون کو سُننی والی
مہان اَرقات پُرشوتہ بن جاتی ہٹ، باپ کی مہاواکیہ گُل گُل اَرقات قوُل بناء دیتی ہٹ،
منش کی بول مہاواکیہ نہین، اُن سین تو اُور ہین نیچی گرتی آئی ہٹ۔

گیت :- بدل جاتی دنیا....

اومر شانتی . گیت کی پہلی لائین ۾ کُچ اَرٹ ہٹ، باقی سارا گیت کوئی کام کا نہین
ہٹ، جئسی گیتا ۾ پِڳوانو واپس من مانیو، مذیاجی پو یہ اکیر نیک ہٹ، اِسکو کھا جاتا ہٹ آئی
۾ نمک، اَب پِڳوان کسکو کھا جاتا ہٹ، یہ تو بچی اچی ریت جان گئی ہٹ، پِڳوان شو بابا کو
کھا جاتا ہٹ، شو بابا آکر شوالیہ رچتی ہٹ، آتی کھان ہٹ؟ وئشالیہ ۾، خد آکر کھتی ہٹ،
ہی مینی مینی لاڈلی روحانی بچون، سُنتی تو آتما ہٹ نان، جانتی ہو ہر آتما اوناہی ہٹ، یہ
دیہ وناہی ہٹ، ہر آتما اَب اپنی ۾ پتا ۾ ماتما سین مہاواکیہ سُن رہی ہٹ، مہاواکیہ ایک
۾ پتا ۾ ماتما کی ہین ہٹ، جو مہان پُرش پرشوتہ بناتی ہٹ، باقی جو پی ماتمائین گُرو آد
ہٹ، اُنکی کوئی مہاواکیہ نہین ہٹ، شووہر جو کھتی ہٹ وہ پی صحیح واکہ ہٹ نہین،
آپی تہ باپ سین مہاواکیہ سُن کر گُل گُل بنتی ہو، کانتی اُور قول ۾ کتنا فرق ہٹ، آپی تہ بچی
جانتی ہو ہمکو کوئی منش نہین سُناتی ہٹ، اِس ۾ شو بابا وراجمان ہٹ، وہ پی آتما ہین ہٹ،
پرنتو اُنکو کھا جاتا ہٹ ۾ ۾ آتما، آپی پنت آتمائین کھتی ہٹ، ہی ۾ ۾ آتما آتو، آکر
ہمکو پاون بناتو، وہ ہٹ ہین ۾ ۾ پتا، ۾ ۾ بنانی والا، تو پرشوتہ اَرقات سپ پُرشون ۾ اُتر بنتی
ہو، وہ ہٹ دیوتائین، ۾ ۾ پتا اکیر بہت مینا ہٹ، سروویا پی کھ دیتی ہٹ تو میناپن آتا نہین،
تمہاری ۾ پی توری ہٹ جو پیار سین اُندر یاد کرتی ہٹ، وہ اِستری پُرش تو ایک دو کو اِستوُل
۾ یاد کرتی ہٹ، یہ ہٹ آتمائون کا ۾ ماتما کو یاد کرنا، بہت پیار سین، پِڳتی مارگ ۾ اتنا
پیار سین پوُجا نہین کر سکتی، وہ لُو نہین رھتا، جانتی ہین نہین تو لُو کئسی ہو، آپی تہ
بچون کو بہت لُو ہٹ، آتما کھتی ہٹ، ”میرا بابا“، آتمائین پائی پائی ہٹ نان، ہرایک پائی
کھتی ہٹ بابا نین ہمکو اپنا پریچہ دیئا ہٹ، پرنتو وہ لُو نہین کھا جاتا ہٹ، جس سین کُچ
ملتا ہٹ اُس ۾ لُو رھتا ہٹ، باپ ۾ بچون کا لُو رھتا ہٹ، کیونک باپ سین ورثا ملتا ہٹ، جتنا جاستی
ورثا، اتنا بچی کا جاستی لُو رھینگا، اُگر باپ کی پاس کُچ پراپرٹی ہٹ نہین، ڈاڈی کی پاس
ہٹ تو ۾ باپ سین اتنا لُو نہین رھینگا، ۾ ۾ ڈاڈی سین لُو ہو جائینگا، سمجھینگے اِس سین پئسا
ملینگا، آپی تو ہٹ بیحد کا باپ، تہ بچی جانتی ہو ہمکو باپ پڑھاتی ہٹ، یہ تو بہت ہین
خوشی کی بات ہٹ، پِڳوان ہمارا باپ ہٹ، جس رچتا باپ کو کوئی پی نہین جانتی ہٹ، نہ
جانی کی کارٹ ۾ اپنی کو باپ کھ دیتی ہٹ، جئسی بچی سین پوُجو تمہارا باپ کوُن؟

آخرين ڪهه ديتي هئ هه. آبي تم بچي ڄاڻي هو ان سڀ باپون ڪا باپ هئ ضرور، همڪو جو آبي بيحد ڪا باپ ملا هئ، اُنڪا ڪوئي باپ هئ نهين. يهه هئ اونچ تي اونچ باپ. تو بچون ڪي اندر ۾ خوشي رهندي چاهيئي. اُن ياترائون ۾ جاتي هئ تو وهان اِتي خوشي نهين رهيئي ڪيونڪ پراپتي ڪچ پي هئ نهين. صرف درشن ڪرني جاتي هئ. مُفت ۾ ڪتني ڌڪي کاتي هئ. ايڪو تو يهه ٿير گهسي اوڙ دوسرا پئسي ڪي ٿير گهستي. پئسي بهت خرچ ڪرتي، پراپتي ڪچ نهين. پڙتي مارگ ۾ اگر آمدني هوتي تو پارتو اسي بهت شاهوڪار هو جاتي. يهه مندر آد بناني ۾ ڪروڙون رپيا خرچ ڪرتي هئ. تمهارا سومناڪ ڪا مندر ايڪ نهين ٿا. سڀ راجائون ڪي پاس مندر ٿي. تمڪو ڪتني پئسي ديئي ٿي، پانچ هزار ورش پهلي تمڪو وشو ڪا مالڪ بنيا ٿا. ايڪ باپ هين اُسي ڪهتي هئ. آڄ سين پانچ هزار ورش پهلي تمڪو راج يوگ سکا ڪر اُسا بنيا ٿا. آبي تم ڪيا بن گئي هو. ٻڌي ۾ آنا چاهيئي نان. هم ڪتني اونچ ٿي، پُرنجنم ليتي ليتي ايڪدم پٽ آڪر پري هئ. ڪوڙي مثل بن پري هئ. ڦر آبي هم بابا ڪي پاس جاتي هئ. جو بابا همڪو وشو ڪا مالڪ بناتي هئ. يهه ايڪ هين ياترا هئ جب ڪ آتمائون ڪو باپ ملتي هئ، تو اندر ۾ وه لو رهنا چاهيئي. تم بچي جب يهان آتي هو تو ٻڌي ۾ رهنا چاهيئي ڪ هم باب ڪي پاس جاتي هئ، جس سين همڪو ڦر سين وشو ڪي بادشاهي ملتي هئ. وه باب همڪو سڪيا ديتي هئ. بچي، دئوي گڻ ڌارڻ ڪرو. سروشڪتيوان پنت پاون مجهه باپ ڪو ياد ڪرو. مئن ڪلپ ڪلپ آڪر ڪهتا هون ڪ ماميڪم ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. دل ۾ يهه آنا چاهيئي هم بيحد باپ ڪي پاس آئي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن گپت هون. آتما ڪهتي هئ مئن گپت هون. تم سمجهتي هو هم جاتي هئ شو بابا ڪي پاس، برهما دادا ڪي پاس. جو ڪمبائيند هئ اُن سين هم ملني جاتي هئ، جس سين هم وشو ڪي مالڪ بنتي هئ. اندر ۾ ڪتني بيحد ڪي خوشي هوني چاهيئي. جب مڏوبن ۾ آني ڪي ليئي اپني گهر سين نڪلتي هو تو اندر ۾ گدگد هونا چاهيئي. باپ همڪو پڙهائي ڪي ليئي آيا هئ، همڪو دئوي گڻ ڌارڻ ڪرني ڪي يڪتني بتاتي هئ. گهر سين نڪلتي سميه هين خوشي رهندي چاهيئي. جيئي ڪنيا پتي ڪي ساڻ ملتي هئ تو زبور آد پهنتي هئ تو مڪڙا هين ڪل جاتا هئ. وه مڪڙا ڪلنا هئ ڌڪ پاني ڪي ليئي. تمهارا مڪڙا ڪلنا هئ سدا سڪ پاني ڪي ليئي. تو اُسي باپ ڪي پاس آني سميه ڪتني خوشي هوني چاهيئي. آبي همڪو بيحد ڪا باپ ملا هئ. ستيگ ۾ جائينگي ڦر ڊگري ڪم هو جائينگي. آبي تم برهمڻ ايشوريه سنتان هو. پڳوان بٽ پڙهائي هئ. وه همارا باپ پي هئ، ٿيچر پي هئ، پڙهائي هئ ڦر پاون بناڪر ساڻ ۾ پي لي جائينگي. هم آتما آب اس چي چي راوڻ راجيه سين چوئتي هئ. اندر آتاه خوشي هوني چاهيئي، جب ڪ باپ وشو ڪا مالڪ بناتي هئ تو پڙهائي ڪتني آچي ريت پڙهني چاهيئي. استودنت آچي ريت پڙهتي هئ تو آچي مارڪس سين پاس هوتي هئ. بچي ڪهتي هئ، بابا هم تو شري نارائڻ بنينگي. يهه هئ هين ستيه نارائڻ ڪي ڪتا اَرڻات نر سين نارائڻ بنني ڪي ڪتا. وه جوئي ڪتائين جنم جنمانتر سُنتي آئي هو. آبي باپ سين ايڪ هين وار تم سچي سچي ڪتا سُنتي هو. وه ڦر

پڄتي مارگ ۾ چلا آتا هئ. جئسي شو بابا نين جنم ليئا اُسڪي ڦر ورش ورش جينتي مناتي آئي هئ. وه ڪب آيا، ڪيا ڪيئا ڪچ پي نھين جانتِي. اچا، ڪرشن جينتي مناتي هئ، وه پي ڪب آيا، ڪئسي آيا، ڪچ پي پتا نھين هئ. ڪھتي هئ ڪنس پُري ۾ آتا هئ، اب وه پنت دنيا ۾ ڪئسي جنم لينگا! بچون ڪو ڪتني خوشي هوني چاهيئي، هر بيحد باپ ڪي پاس جاتي هئ. انيو پي سُناتي هئ نان، همڪو فلاڻي دواران تير لڳا، بابا آيا هئ....! بس اُس دن سين ليڪر هر باپ ڪو ياد ڪرتي هئ.

يه هئ تمھاري بڙي تي بڙي باپ ڪي پاس آني ڪي ياترا. بابا تو چئنن هئ، بچون ڪي پاس جاتي پي هئ. وه هئ جڙ ياترائين. يهان تو باپ چئنن هئ. جئسي هر آتما بولتي هئ، وئسي وه پرماتما باپ پي بولتي هئ شير دواران. يه پڙهائي هئ پوشيه 21 جنم شير نرواه ڪي ليئي. وه هئ صرف اس ايڪ جنم ڪي ليئي. اب ڪوئسي پڙهائي پڙهني چاهيئي وا ڪوئسا ڏنڌا ڪرنا چاهيئي؟ باپ ڪھتي هئ دونو ڪرو. سنيا سيون مثل گھر بار چور جهنگل ۾ نھين جانا هئ. يه تو پرورتي مارگ هئ نان. دونو ڪي ليئي پڙهائي هئ. سڀ تو پڙهينگي پي نھين. ڪوئي اچا پڙهينگي، ڪوئي ڪم. ڪوئي ڪو ايڪدم جھت تير لڳ جائينگا. ڪوئي تو توائي مثل بولتي رهينگي. ڪوئي ڪھتي هئ، هان، هر سمجھني ڪي ڪوشش ڪرينگي. ڪوئي ڪھينگي يه تو ايڪانت ۾ سمجھني ڪي باتين هئ. بس، ڦر گھر هو جائينگي. ڪوئي ڪو گيان ڪا تير لڳا تو جھت آڪر سمجھينگي. ڪوئي ڦر ڪھينگي همڪو فرصت نھين. تو سمجھو تير لڳا نھين. ديڪو، بابا ڪو تير لڳا تو ڦٽ سين چور ديئا نان. سمجھا بادشاهي ملتي هئ، اُنڪي آگي يه ڪيا هئ! همڪو تو باپ سين راجائي ليني هئ. آبي باپ ڪھتي هئ وه ڏنڌا آڏ پي ڪرو صرف ايڪ هفتا يه اچي ريت سمجھو. گرهست وهنوار پي سنيالنا هئ. رچنا ڪي پالنا پي ڪرني هئ. يه نورچ ڪر ڦر پاڳ جاتي هئ. باپ ڪھتي هئ تهر نين رچا هئ تو ڦر اچي ريت سنپالو. سمجھو استري اُٿوا بچا تمھارا ڪھنا مانتي هئ تو سپوٽ هئ. نھين سمجھتي هئ تو ڪپوٽ هئ. سپوٽ ڪپوٽ ڪا پتا پر جاتا هئ نان. باپ ڪھتي هئ تهر شريمت پر چلينگي تو سريشت بنينگي. نھين تو ورثا مل نه سڪي. پوٽر بن، سپوٽ بچا بن نام بالا ڪرو. تير لڳ گيا ڦر تو ڪھينگي، بس، آبي تو هر سچي ڪمائي ڪرينگي. باپ آئي هئ شواليه ۾ لي جاني. تو شواليه ۾ جاني ڪي ليئي ڦر لائق بننا هئ. محنت هئ. بولو، اب شو بابا ڪو ياد ڪرو، موٽ سامني ڪرا هئ. ڪلياڻ تو اُنڪا پي ڪرنا هئ نان. بولو، اب ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. تهر بچيون ڪا فرض هئ پيئر گھر اور سسر گھر ڪا اُڌار ڪرنا جب ڪ تمھين ٻلاوا هوتا هئ تو تمھارا فرض هئ اُنڪا ڪلياڻ ڪرنا. رحمدل بننا چاهيئي. پنت تموپرڌان منشون ڪو ستوپرڌان بنني ڪا راستا بتانا هئ. تهر جاني هو هر چيز نئين سين پُراڻي ضرور هوتي هئ. نرڪ ۾ سڀ پنت هئ، تب تو گنگا ۾ اِشان ڪر پاون هوني جاتي هئ. پھلي تو سمجھي ڪ هر پنت هئ اس ليئي پاون بننا هئ. باپ آتمائون ڪو ڪھتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تمھاري پاپ نشت هو جائينگي. ساڌو سنت آڏ جو پي هئ، سپڪو يه مير پئڻام دو ڪ باپ ڪھتي هئ مجھي ياد ڪرو. اس يوگ آڪني سين اُٿوا ياد ڪي ياترا سين تمھاري ڪاڊ نڪلينگي. تهر پوٽر بن ميري پاس آ جائينگي. مئن تهر سپڪو سات لي جائونگا. جئسي بچو هوتا هئ، چلنا جاتا هئ، جهان نرم چيز ديڪنا هئ تو ڏنڪ مار ديتا هئ. پٿر ڪو ڏنڪ مار ڪيا ڪرينگا!

ٿر پي باپ ڪا پريچيه دو. يه پي باپ نين سمجهايا هئ. ميري پڳت ڪهان رهتي هئ! شو ڪي مندر ۾، ڪرشن ڪي مندر ۾، لڪشمي نارائڻ ڪي مندر ۾. پڳت ميري پڳتي ڪرتي رهتي هئ. هئ تو بچي نان. ميري سين راجيه ليئا ٿا، آب پوڄيه سين پوڄاري بن گئي هئ. ديوتائون ڪي پڳت هئ نان. نمبرون هئ شو ڪي اڀچاري پڳتي. ڦر ڦر تي ڦر تي اڀي ٿر تو پوٽ پوڄا ڪرني لڳي هئ. شو ڪي پوڄاريون ڪو سمجھائي ۾ سهج هونگا. يه سڀ آتمائون ڪا باپ شو بابا هئ. سورڳ ڪا ورثا ديتي هئ. اڀي باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هو. هر تمڪو پئغام ديتي هئ. آب باپ ڪهتي هئ پنت پاڻ، گيان ڪا ساگر مئن هون. گيان پي سنا رها هون. پاڻ بنني ڪي ليئي يوگ پي سکا رها هون. برهما تن ۾ ميسيج دي رها هون مجھي ياد ڪرو. آڀني 84 جنمون ڪو ياد ڪرو. تمڪو پڳت ملينگي مندرون ۾ اوڙ ڦر ڪنپ ڪي ميلي ۾. وهان ٿر سمجھا سگھي هو. پنت پاڻ گنگا هئ يا پرماتما؟

تو بچون ڪو يه خوشي رھي چاهيئي ڪ هر ڪس ڪي پاس جاتي هئ! هئ ڪتنا ساڌارڻ. ڪيا بڙائي ڊڪائي! شو بابا ڪيا ڪري جو بڙا آدمي ڊڪائي پري؟ سنياسي ڪپڙي تو پهن نهين سگھي. باپ ڪهتي هئ مئن تو ساڌارڻ تن ليتا هون. ٿر هين راءِ دو ڪ مئن ڪيا ڪرون؟ اس رت ڪو ڪيا شرنگهارون؟ وه حسين ڪا گهوڙا نڪالتي هئ. انڪو شرنگهارتي هئ. يهان شو بابا ڪا رت ڦر بئل بنا ديئا هئ. بئل ڪي مستڪ ۾ گول گول شو ڪا چتر ڊڪاتي هئ. آب شو بابا بئل ۾ ڪهان سين آئينگا. ڀلا مندر ۾ بئل ڪيون رکا هئ؟ شنڪر ڪي سوار ڪي ڪهتي هئ. سوڪير وطن ۾ شنڪر ڪي سوار ڪي هوتي هئ ڪيا؟ يه سڀ هئ پڳتي مارڳ جو ڊراما ۾ نونڌ هئ. آڀا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) آڀني آپ سين پرتگيا ڪرني هئ ڪ آڀي هر سچي ڪمائي ڪرينگي. سيم ڪو شواليه ۾ چلني ڪي لائق بنائينگي. سپوٽ بچا بن ڪر شريمت پر چل ڪر باپ ڪا نام بالا ڪرينگي.

(2) رحمڊل بن تموپرڌان منشون ڪو ستوپرڌان بنانا هئ. سپکا ڪلياڻ ڪرنا هئ. موٽ ڪي پھلي سپکو باپ ڪي ياد دلاني هئ.

وردان - هان جي ڪي پاڻ دواران شيوائون ۾ مهان بنني والي سرو ڪي دُعاون ڪي پاتريو

ڪوئي پي شيوا خوشي اوڙ اُمنگ سين ڪرتي هوئي سدا ڌيان رهي ڪ جو شيوا هو اُس سرؤ ڪي دعائين پراپت هو ڪيونڪ جهان دعائين هونگي وهان محنت نهين هونگي. آڀي يهي لکش هو ڪ جسڪي پي سمپر ڪ ۾ آئين اُسڪي دُعاين ليتي جائين. هان جي ڪا پاڻ هين دعائين لين ڪا ساڌن هئ. ڪوئي رانگ پي هئ تو اُسي رانگ ڪه ڪر ڌڪا ديني ڪي بجاءِ، سهارا ڊيڪر ڪرا ڪرو تو اُس سين پي سنتشتا ڪي دعائين ملينگي. جو دعائين لين ۾ مهان بنتي هئ وي سته مهان بن جاتي هئ.

سلوگن - هارڊ ورڪر ڪي ساٿ ساٿ آڀني استني پي هارڊ (مضبوط) بناني ڪا لکش رکو.